

СВОБОДА

FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Subscription 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00
UNA members 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Передплата на рік \$40.00 на півроку — \$22.00 на 3 місяці — \$12.00
Для членів UNA \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00
Чеки i "money orders" виставляти на "Svoboda"
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Інавгурація Президента ЗСА очима В. Коротича

Поміж кількома сотнями газетних кореспондентів, які з'їхались з різних країн світу на інавгурацію Джорджа Буша, знаходився також редактор московського тижневика "Огоньок", український письменник Віталій Коротич. Він був гостем одного з найбільших американських щоденників, "Чикаго Трибюн". Заснованою пресовим магнатом Герстом, власником цілого пресового концерну Герста, і там, у "Чикаго Трибюн" помістив за своїм підписом статтю, присвячену інавгурації 41-го з черги Президента ЗСА. Передрукував у цілості цю статтю нью-йоркський популярний щоденник "Дейлі Ньюз" з 22-го січня ц.р. під заголовком "Інавгурація подобається совєтському редактору".

Більше, як "подобається". Коротич був уже кілька разів у ЗСА і Канаді і він не належить до тих осіб з-поза залізної заслони, які, прибувши вперше до Нью-Йорку чи іншого великого американського міста, ходять як задурачені по будинку великому "супермаркету" і департаментів крамниць і недовіриливо запитують, чи це дійсно не виставка для туристів і чи вільно все це купувати. Він вже знайомий з північноамериканською як і західноєвропейською економією і він знайомий з осягами західної демократії. Тим цікавішими є його заваги. Він признається, що вперше був свідком зміни на становищі голови великої держави — без похороно. Бо в СССР така зміна можлива тільки в супроводі похоронного обряду: помер Ленін, помер Брежнев, помер Андропов і помер Черненко. А тут прийшла зміна без ніякого потрясіння і в атмосфері великої паради. Коротича не дивують паради, бо він бачив в Совєтському Союзі багато парад. Але його здивувало, як тут стояли один біля одного Роналд Реген і Джордж Буш і як один одному маніфестували свою приязнь і пошану. Здивувало його, як то Буш у своїй інавгураційній промові говорив про такі ніби буденні справи, далекі від міжнародної політики, як родина, шкільництво і бездомні бідні люди. Видно, — міркує Коротич, — що це справи, якими живе американський Президент. Коротича, очевидно, зацікавило те, що Буш казав про продовження контактів із Совєтським Союзом і він бажав собі, щоб американсько-совєтські відносини були також частиною щоденного зацікавлення нового Президента Америки. Він, Коротич, робить реверанс у сторону Міхаїла Горбачова. Він хвалив його за реформу, що в СССР люди на керівних становищах мають передавати ті становища своїм наступникам після 10-ти років урядування і бажав собі Коротича, щоб Горбачов також вишлював свого наступника, як зробив це Реген із Бушем. Але ще більше здивувало Коротича, коли він вийшов із Капітолію після церемонії записання Буша. На вулиці і довкола Капітолію десятки тисяч людей. Вони різнокольорові — білі, жовті, сині, зелені, чорні. І ніхто його не штовхав, ніхто не наздопав на черевик, ніхто не вдрав, а всі обличчя довкола були радісно всміхнені...

У Совєтському Союзі — пригадаймо на маргінесі заваг Коротича — це рідкість, щоб на вулиці побачити всміхнену людину. І в СССР ніколи не відомо, хто стане генеральним секретарем Компартії з титулом президента чи без такого титулу. Коротич журиться долею Горбачова, хотів би бачити успіхи реформ Горбачова і бажав йому добра — можна вірити, що це щире, а не кон'юнктурне обслєблює відношення редактора "Огонька" супроти автора гласності, без якої Коротич не міг би і частинно висловлюватися так відважно, як це робить на сторінках "Огонька" — бо за кожного із названих ним попередників Горбачова за цю його відвагу помандрував би негайно до ГуЛагу чи, "психушки".

Мона припускає, що поруч із Коротичем були на інавгурації Буша й інші представники совєтської преси. Вони, може будуть глузувати, що ця інавгурація коштувала грубі мільйони доларів. Але поруч із цим вони дістали добрий показ, що значить демократія, що значить популярність давнього і нового Президента як тісно пов'язана в Америці установа президентури з народом. Це така сама протилежність до відносин у комуністичних країнах, зокрема в СССР, як протилежність є американський добробут із полицями в супермаркетах і пребати крамом у департаментових крамницях до жажливої мізерії у всіх комуністичних країнах з нагірною нуждою у сучасному Совєтському Союзі.

Дня 13-го листопада 1988 року Центральний Комітет КП СССР опублікував декларацію про підготовку до Пленуму ЦК, "Про вдосконалення міжнародних відносин в СССР", який має відбутися в середині 1989 року. ЦК закликає зацікавлених до дискусії на ту тему в засобах комунікації та на інших формах. Основні теми пропонувані в декларації такі:

...Спираючись на силу переконання і авторитет закону, протидіяти будь-яким спробам повернути національну почуття в руйнівне русло націоналізму, використовувати розширення демократії і гласності в антидемократичних цілях. Не допускати (до) дискредитації спільних завоювань.

...врахувати конкретні пропозиції щодо посилення, як інтеграційних процесів, так і самостійності і відповідалності союзних республік і автономних утворень у сфері економіки, соціального і культурного розвитку, управління. Висловити міркування про необхідні практичні заходи щодо вдосконалення патріотичного й інтернаціонального виховання всіх верств населення, особливо молоді.

...вдосконалення радянської соціалістичної федерації, дальший розвиток правового статусу союзних і автономних республік, автономних областей і автономних округів, чіткіше розмежування компетенцій Союзу РСР і союзних республік.

...посилення відповідальності за розпалювання національної ворожнечі, за проповідь расової чи національної винятковості. Намічено заходи, пов'язані з підготовкою проекту Закону СССР про вільний роз-

М. Мельник

НЕВЖЕ Ж РОСІЯНИ ПІДУТЬ НА ПОСТУПКИ ПОНЕВОЛЕНИМ НАЦІЯМ?

виток і рівноправне використання мов народів СССР.

...аналіз проблем: союзні республіки і автономні утворення в системі єдиного народного господарського комплексу країни.
...Предметом глибокого аналізу повинна стати можливість і економічна доцільність переходу республік і регіонів на принципи господарювання. Треба буде розглянути шляхи розвитку прямих зв'язків між союзними республіками; послання більшої господарської самостійності союзних республік і автономних утворень та їх відповідальності за забезпечення загальних потреб країни; механізми формування і використання державного бюджету СССР і державних бюджетів союзних республік, місцевих бюджетів.

У СССР цього року теми в декларації ЦК досить подібні до проєктів законів. При таких нагодах партія і уряд закликають людей, щоб вони пропонували зміни. Та коли порівняти проєкт законів із законами, тоді звичайно — хоч і не все — суттєві різниці знайти не можна. І тому можна припускати, що теми декларації ЦК досить виразно нагадують на те, що Політбюро і ЦК мають на думку в ділянці національної політики імперії.

З декларації виходить, що політичної автономії росіяни поневолені наці-

ям не дадуть. Тут цікаво згадати, що 16-го листопада 1988 року Верховна Рада Естонії величезною більшістю голосів прийняла декларацію про суверенітет республіки у всіх ділянках, за винятком оборони і закордонних справ. За попередників Горбачова цього роду виступи кінчилися концентрічними таборами. Тепер, поки що, це ще людям не грозить. Та, як показується на практиці — навіть у добі гласності уряд імперії має вистачити кількості засобів, щоб такі акції поневолених націй, або уневажнити (так, як це й зробила Верховна Рада СССР), або до них не допустити.

З того цілком виразно і недвозначно виходить, що це уряд СССР, (а не адміністрація поневолених націй) буде й надалі встановлювати все основне законодавство в цій країні відносно адміністрації, економіки, освіти, оборони, поліції і кримінального права.

Уряд СССР дозволить адміністраціям республік та автономних країн робити рішення та приймати закони на власну руку у певних ділянках. Та це не є ніяка політична автономія, бо — як це цілий час практикувалось в минулому — уряд цей без найменших перешкод зможе забрати назад все, що він дав. Уряд цей буде теж і в будучині робити рішення щодо персональних змін в адміністрації.

Роман Шпорлюк

Слово подяки ред. Твардовському — і кілька пропозицій

Стаття ця була початковою задумана, як лист — чи то до самої редакції газети, чи то до одного з її постійних співробітників, а саме ред. Омеляна Твардовського. Усі читачі знають дуже добре редактора "Спортивних вістей" у газеті. Й переконаний, що для любителів спорту значення матеріалів на четвертій сторінці газети не вимагає жадних доказів, і припускаю, що і сам ред. Твардовський, і редакція про це знають. Не можна з такою самою певністю сказати, чи ред. Твардовський знає, що його працю дуже високо цінують і ті читачі, для яких спорт є відносно маргінальною темою, але які бачать у статтях і матеріалах, що він нам подає дуже цінне джерело інформації про суспільне і національне життя сучасної України. Про те власне цей лист-стаття.

Тільки за те, що "Свобода" нам протягом минулого року писала про проблему мови, якою мала б виходити киявська "Спортивна Газета", і про полеміку, широкую загальногромадську дискусію, яка виникла у зв'язку з тим питанням не тільки в Україні, а й серед українців цілого Союзу — вже тільки за те — ред. Твардовський заслужив собі українську "нагороду Пуліцера". На жаль, такої нагороди нема, і взагалі ми наших культурних працівників оцінюємо переважно тоді, коли вони вже не творять, — або тоді, коли вже вони не спроможні почути наших слів подяки. Оскільки матеріали, про які мова, друкувалися у "Свободі", не має потреби їхнього змісту повторювати. Зроблю тільки наголос на одному аспекті, а саме значенню спорту у житті сучасного суспільства, його психічному і моральному самопочуванні.

Проте нам пригадує О. Твардовський у своїй публікації матеріал про боротьбу за спортивний клуб "Карпати у Львові" ("Свобода" з 11-го січня). У ширшому значенні про те йшлося у кампанії за мову "Спортивної Газети", про яку повну документацію мають читачі "Свободи" завдяки її спортовому редактору. Редактор пригадав нам, що спортова газета це для багатьох тисяч українців єдина і остання ниточка, яка їх зв'язує не тільки з українською мовою, а взагалі з Україною.

Для дослідників сучасної проблематики на Україні, велику вагість мають дані про те, як національні стремління і вимоги відображаються в одному з найбільш поширених видань українською мовою.

Багато приємного і правдивого можна б це сказати про роботу спортових редакцій "Свободи", але треба перейти до наступної теми. А саме: висуваю пропозицію так до редакції газети, як і до читачів, щоб подібний підхід до того, який бачимо у справах спорту, мав місце у газеті також у звітунів про інші важливі аспекти життя сучасної України і справи, що до неї мають безпосереднє відношення. Розуміється, у газеті пишуть талановиті, солідні публіцисти. Немає потреби при цій нагоді їх

тільки нараженням власного життя й життя численного світського й монашого духовництва перекладаючи жидів у підземельні собори су. Юра та по монастирях і обителях ченців та монахинь. І на це є живі свідки й документи. Шкода, що о. Грегем не робив інтерв'ю з тими жидками, які знайшли опіки Слуги Божого. Тоді переконався б, що Папа Пій XII не був єдиним "голосом вопиющим в пустелі", але куди сильніше й відважніше підніс свій могутній голос протесту галицько-київський Митрополит. А яка Юра за те нагороду, як-вдячати? Жиди навіть не хочуть посадити йому дерева Праведника Світу, а його канонізація натрапляє на непоборні труднощі навіть з боку представників Вселенської Церкви, не згадуючи вже про більшовиків, а колишній і примаса Польщі Кардинал — Вишинський. Сподівання канонізації Слуги Божого Андрея в Тисвячоліти Хрищеня України, як ювілейний дар, слов'янського Папи, розвіяли, мов димок на обрії неба.

Наша церковна ієрархія, вчені-історики й дослідники історії нашої Церкви та розвитку нашої релігійно-церковної думки, Патріархальне Т-во та різні мирянські групи обов'язані документально усвідомити о. Грегема, що дослідив й висловив його двадцятирічної праці неповні, а висновки несправдливі.

Адресу о. Грегема можна отримати в редакції "Кетолі Нью Йорк".

світської дійсності. Якщо смерть забирала якогось кремльського лідера, то люди полеглими здихали, що наразі позбулися чергового тирана, але радості в їх очах не було, бо вони змушені були віддавати голоси за нового, не ними обраного, а запропонованого самою керівною верхівкою, і люди зі страху очікували, яка підступність залясала в цьому "вождеві".

Совєтські лідери не могли сподіватися від свого народу нічого, окрім страху, прихованої ненависті і презирства, тому й створили величезну сітку КГБ для своєї охорони. Сталін і Брежнев ніколи не з'являлися серед народу, а вулиці, по яких вони мали проїздити, заздалегідь очищалися від людей і автомобілів. Заборонялося навіть дивитися з вікон та балконів.

І ось ми побачили як президент Буш, наближаючись до трибуни, кілька разів зупиняв авто і виходив, щоб привітатися з людьми, потиснути руки, обмінятися репліками.

Щоправда, те ж саме намагався сьогодні робити і М. Горбачов, але з певних причин совєтський народ не довівся й йому. Народ, якого стільки десятиліття жорстоко дурили, так багато знищували кращих синів його, має підстави для недовіри. Тим більше, що і в сьогоднішній гласності є багато протиріч, і сьогодні в СССР переслідують борців за людські права та за національну самобутність, і сьогодні органи КГБ ведуть несприямну боротьбу зі своїм власним народом, розправляючись з мирними демонстрантами.

Перед трибунами у Вашингтоні проходили невеличкі колони, що скромно представляють різні війська ЗСА. Вони виглядали так мирно і людяно в порівнянні з совєтськими військовими парадними, що погрозило катати страшні танки, винищувачі, ракети.

Далі проходили війни з шаблями в костюмах часів

Вашінгтона на інших періодах американської історії. Військова парада нагадує казковий карнавал і водночас знайомить людей з історією краю. Парада у Вашингтоні відзначається високою культурною, цивілізованою й народною свободою. Єдиним військовим експонатом, що прокотилися перед трибунами, виявився літак часів Другої світової війни. Це був примісний штурмовик для Дж. Буша, свідчення, що народ пам'ятає, як Буш був збитий на такому літаку і як капітан підводного човна врятував його. Американці гучно вітали й самого капітана, що вслід за літаком проїхав перед трибуною вітаючи Президента.

Проходять кіннотники різних стейтів, школярі і студенти, котрих ніхто не змушував до участі в параді. Вони готувалися до цього з власної ініціатиби, збирали гроші, щоб приїхати до столиці з віддалених кінців країни, аби побачити і привітати президента, на якого покладають багато надій.

Все це так несхоже на примусові паради совєтських школярів і студентів, котрих не звільняли від участі в муштрах навіть тоді, коли вони неспроможні, переважні цілоденними проблемами протягом чотирьох місяців аж до самої паради. Кожен, хто відмовиться, буде виключений з інституту й негайно зарахований категорією до ворогів совєтської влади.

Тисячі американців приїхали з різних кінців ЗСА на спеціальні бали, котрих було у Вашингтоні понад десяток, бо ніяке окреме приміщення не могло вмістити таку величезну кількість людей. І Буш об'їздив усі ці бали, промовляв до людей, танцював з ними, зробив усе необхідне аби люди не шкодували, що потрапили великі гроші, приїхавши здалеку.

Тільки, побачивши те й інше на власні очі, можна переконатися, як несхожа "демократія" в СССР на демократію в Америці. Які це два різні світи.

(Закінчення на стор. 3)

Н. О.

ПАРАДА У ВАШІНГТОНІ ОЧИМА ЕМІГРАНТА З СССР

Урочистий вступ Д. Буша на посаду президента розпочався з присяги. Новий президент присягав Богові, своєму народові шанувати Конституцію й підкорятися людям, дбати про їхні потреби.

Для виходців із Совєтського Союзу, де понад півстоліття народ змушений був лише догоджати комуністичному уряду, все це виглядало таким неймовірним. Адже керівники компартії СССР ніколи не дбали про народ. Навпаки, це народ мусить дбати про них, вірно служити і прославляти їх. Кожного, хто виходив на демонстрацію не з тим гаслом, яке хотіли бачити представники влади, негайно заарештовували і знищували. Так продовжувалося десяти років і було винищено мільйони наймужніших, найінтелігентніших громадян. А ті, що вилізли, змушені були притихнути, покортися, аби виховати дітей, щоб не перевівся рід. З року в рік совєтські лідери, стоячи на трибуні під час парад, дивилися, як колони покінчених людей несуть їхні портрети.

Ні одного совєтського лідера не обирали з такою любов'ю і довірою, як обирали Джорджа Буша. Ні одного з них не проводжали з таким жалем, як проводжали американців свого улюбленого президента Роналда Регена. Ми бачили якою любов'ю світяться очі американських людей, звернені до президента Р. Регена, з яким народ так неохоче прощався.

Дивлячись на це, мимоволі повертаєшся думкою до

ІВАН ДЕМ'ЯНЮК ВИСЛОВЛЮЄТЬСЯ:

"ВИ ЗАСУДИЛИ... ЛЮДИНУ ЯКА Є ЗОВСІМ НЕВИННА, НЕВИННА ОСОБА."

"Я НЕ Є ІВАН ГРОЗНИЙ І НАЙСПРАВЕДЛИВІШИЙ СВИДОК Є САМ БОГ, ЯКИЙ ЗНАЄЩО Я НЕВИННИЙ."

"МЕНІ ЦЕ НЕ НАЛЕЖИТЬСЯ. Я НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ — І БОГ Є МЕНІ СВИДОМ."

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ НЕВИННУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ — ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ...

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANUK DEFENSE FUND
P. O. BOX 92819
CLEVELAND, OHIO 44192

ПОДЯКА

Дня 30-го грудня 1988 року, комітет зложений із представників громадських установ та близьких приятелів улаштував для мене відзначення 70-ліття з дня народження та 50-ліття суспільно-громадської праці.

Перш усього я заслаю щирі молитви Всемогучому Господу Богу, що дав мені ласку наблизитися до моїх 70 років життя. Це були роки, які могли пережити тільки сильні або Господом обрані люди.

Далше, сердечно дякую Хвальному Комітету за ласкаву увагу до мене та влаштування цього наскрізь приємного вечора, а саме: моему дорогому землякові, голові Головного Комітету Підгаєчан та одночасно голові Українського Патріархального Світового Об'єднання (УПСО) інж. Василеві Колодичові за ініціативу та полагодження цілої низки важливих формальностей і вміле переведення програми вечора; його дружині Ліді за вміле керівництво працею комітету та організацію цілості відзначення; дорогому приятелю Ярославові Базюкові, що був душою та рушієм усіх технічних справ; Романові Лазарчуків за глибоко змістовну промову та все інше, що було пов'язане з відзначенням; зокрема дякую Олександрі (Лесі) Місзонг за цінний труд, який вона вложила в окремі деталі програми; особлива подяка приятелю-землякові д-рові Зеновієві Степанахові за весь труд, що він вложив у цінність підготовки.

Укліно дякую Блаженнішому Мисропавові Іванові Любачівському, Кардиналові й Патріархові Української Помісної Католицької Церкви, а теж Преосвященному Владиці Іннокентієві Лотоцькому, ЧСВВ, Епархові Дієцезії св. о. Миколая за зворушливі привіт-благословення. Із глибини душі дякую Всесвітнім отцям: крипошановині Йосифові Шарому — парохові Церкви св. Івана Хрестителя та нашому землякові Христофорові Войтині, ЧСВВ, парохові Церкви св. Йосафата у Воррен за ласкаву участь і молитви в часі бенкету.

Щиро сердечно дякую Головному Урядові Українського Народного Союзу — д-рові Іванові Філісові, мгр Улану Дячку і Володимирові Соханові за наділені мені почесні грамоти; Крайовій Управі Українського Патріархального Товариства в ЗСА (інж. О. Пришляк, голова, В. Никифоров, секретар); Президії УПСО; мгрів Василеві Ліщинському за привіт від громади Великого Клієнду; Президії Головного Комітету Підгаєчан; представництву в Англії (Маріан Гайва, голова); Зеновієві Васильєвичеві від громади Метрополії Дітройту; проф. Орисі Лончичі від Округу СУА; мгр Олені Лісківській від 81-го Відд. СУА.

Зокрема щиро дякую: Романові Татарському — головному радному і голові Округу УНС та Ярославові Базюкові — секретареві 175-го Відділу УНС за вручення мені почесних грамот та цінних подарунків.

З глибини серця дякую за зложеної усні привіти під час програми, а саме: д-рові Павлові Джулєві — голові Комітету Українського Тисячоліття; колишній голові Міської ради Дітройту та членові Екзального Уряду УНР д-р Марусі Бек; нашій дорогій приятельці Дарії Рихтицькій за зворушливу, власного укладу мені присвячену поему; теж інж. Євгенії Галів (Калгарі, Канада) чудового змісту поему; дорогому землякові Ярославові Стеткевичеві за музичне виконання народних пісень, якими приємно урозманити програму. За щирі привітання: д-рові Романові Голітові, проф. д-рові Тарасові Гунчаків, ред. Іванові Дубаркові, Євгенії Марцінів — Каліфорнії; приятелям із давніх таборів буднів Володимирі і Миколі Кавкам (Філадельфія), Пар. і Євг. Василіні — Арізоні, М. Мартинюк К-т Надбужанців, та всім дорогим моєму серцю особам, що надіслали свої милі привіти, як: Марія Собко, А. і Б. Дудун (з долученими датками на суспільні цілі).

Щиро сердечно спасибі всім Шановним Учасникам ювілейного бенкету за ласкаву участь та висловлені привіти-побажання.

З приводу мого 70-ліття я з дружиною Галиною признаємо скромні датки на суспільно-громадські потреби, а саме: на видання "Пропагандної книги" відзначення 1000-ліття Хрищення України в Дітройті — 1,000 дол. (якщо цей проєкт не буде здійснений, ця сума має бути приділена на Земельний фонд у Бразилії); на Український Дослідно-Документаційний Центр — 1,000 дол.; на потреби УПСО — 500 дол.; на церкву св. Івана Хрестителя — 500 дол.; на церкву св. Йосафата у Воррені — 500 дол.

Нехай Вас усіх Шановні земляки-підгаєчані, представники установ, дорогі приятелі та всі інші учасники, також місцеві і позамісцеві рідні, хто причинився до того наскрізь зворушливого відзначення, словом, трудом та всім іншим, Новонароджений Ісус наділить своїми благами як у новому році, так і в наступних роках Вашого життя.

Вам вдячні

Василь і Олена Папіж
Дітройт, 20-го січня 1989 року.

П. Бюкенан...
(Закінчення зі стор. 1)

сав з ним свою телефонічну розмову, в якій він признається, що ізраїльські офіційні чинники постійно на нього натискали, щоб він, "тримав язик за зубами". На запит Вулфа чи знає він Дем'янюка з трієблнці, відповів Глейзера була дуже ухильною та звучала ось як: "Ну, знаєш, може, може, ні, ні, не мордував в Трієблнці, але, може він мордував в Собіборі".

Заввага Глейзера є тим важливою, пише П. Бюкенан, що це є вагомим доказом того, що Бюро спеціальних інвестицій (ОСІ) при Департаменті справедливості також допитувало його ще в 1979 році. Коли до них зверталися про записки з того допиту, то вони й досі не відгукнулися.

В чому ж тут річ, запитує П. Бюкенан? Останнім часом матеріали ОСІ, які були відкриті для публічного перегляду актом свободи інформації, також вказують на те, що коли совети брали знімання від Ігната Данильченка роки тому назад, він сказав, що І. Дем'янюк був членом його Вартової групи в Собіборі від березня 1943 року до майже другої половини 1944 року. Однак на розп'яті І. Дем'янюка в Ізраїлі всі свідки, котрі свідчили проти нього знімалися, що він був у Трієблнці до серпня 1943 року. Чи може людина бути в двох місцях в той самий час, — запитує автор.

Коли говорити з зятєм І. Дем'янюка Едвардом Нишником, то ОСІ також приховує від об'єктивних знімань Курта Франца та Франца Сухомеля — обидва служили в Трієблнці (а Сухомель був сержантом СС-ів), де вони обидва стверджують категорично, що І. Дем'янюк не є, "Іваном Грозним". В цьому місці автор статті твердить, що об'єктивні відомості вгляд в ці документи тому що: а) таких документів немає та ніколи не було у папка ОСІ, але тоді ОСІ повинно публічно про це заявити; б) папка Дем'янюка була, "прочищена", або в, що ОСІ приховує виправдувальні документи.

Якщо точка "б" або, "в" є правдивими, то Дем'янюк може бути більшою жертвою несправедливості як Альфред Драйфус. Важливим тут є те, що ОСІ перестало "гратися в піжмурки", а головний прокурор шоби цього від них вимагав. В кожному разі, твердить Бюкенан, вже найважливіший час шоби Конгрес публічно розглянув дії ОСІ, а головний прокурор ЗСА шоби перебрав провід цієї установи, яку впродовж 10 років її теперішні чиновники трактують як "приватну лавочку".

Конгрес повинен також розглянути ролі ОСІ в справі Артура Рудольфа, німецького ракетного науковця та співпрацівника Вернера фон Брауна, який допоміг в виготовленні ракети "Саутурн", якому відібрано американське громадянство та відіслано як бездержавного до Західної Німеччини з п'ятном нацистського злочинця.

У своїй книжці "Американець на вигнанні" журналіст Томас Френклін заявляє, що точне дослідження цієї справи чинниками Західної Німеччини виявило, що ошкарження ОСІ були безпідставними і шкільовито оправдали А. Рудольфа. Йому повернули його німецьке громадянство.

На закінчення автор П. Бюкенан твердить, що вже найважливіший час шоби "ОСІ" було витягнене на денне світло.

ДЕПАРТАМЕНТ СПРАВЕДЛИВОСТІ вніс два судові позови на базі закону про права голосування з 1965 року проти стейтів Арізоні і Нового Мексико за те, що при голосуванні не подбали про двономовність на картках голосування для американських індіанців. Речник цього департаменту Марк Вівер заявив, що коли таких карт не було, то повинні були бути перекладачі.

Стоять (зліва): Адрія Кармазин, Петро Мельницький, Андрій Мостович.

на початку цього століття, вважали членами нижчої раси від білих канадців? Такі цікаві інформації можна було довідатися під час вечора, коли Кармазин та Мельницький розповіли про свої минулорічні дослідження.

Кармазин Кармазин, який є співробітником української редакції "Голосу Америки", ознайомив присутніх із його оглядом 26 томию союзу видання "Історія міст і сіл України". Під проводом спеціальних заступників для справ етнічних меншостей в СРСР при Державному департаменті Кармазин висував цікаву інформацію з цієї масової праці і поклав основу майбутнім дослідкам. Ця праця, яку Кармазин скаржилизував "надзвичайною", була опублікована в Українській ССР між 1967 і 1974-ми роками. Вона появилась в рамках тоді децю поширених тенденцій українізації та антирусифікації. Робота над "Історією міст і сіл України" розпочалася під наглядом першого секретаря компартії України Петра Шелестя, який пропагував культурне відродження на Україні 60-х років.

"Історія міст і сіл України" була частиною, як це сказав Кармазин, Шелестової кампанії гласності, двадцять років перед тим, як Горбачов сполукаризував цей термін. Вона також була важливою частиною післясталінської відлиги в Українській ССР.

Близько ста тисяч науковців, мистців, істориків, письменників, педагогів та свідків, під наглядом партійних активістів, здійснювали дослідження. Писали й видавали історію 34,000 "Пунктів населення" України, зазначає Кармазин.

Кармазин зосередив свою увагу на чотирьох ділянках в ході перевірки 26-ти томів "Історії": членство в компартії України, число лікарів у Львівській та Дніпропетровській областях, українські втрати під час Другої світової війни та історичні церкви, які існували в Львівській області в час публікації "Історії".

У наслідок цього Кармазин довідався, наприклад, що незвичайно великий відсоток воєнних втрат серед українського населення в дев'ятьох областях УРСР були "цивільні втрати". Наприклад, 92 відсотки людських втрат в Тернопільській області від 1944-49 були цивільними. На основі опублікованих даних, сказав Кармазин, Україна втратила 12 відсотків свого населення під час Другої світової війни. Кармазин вважає інформацію в "Історії" про церкви особливо цінною для організації, які слідує за пошануванням релігійних прав в СРСР. Якщо церкви, які задокументовані як існуючі в 1967 році, сьогодні не існують, можна лише дійти висновку, що це сталося в наслідок політики

Слово...
(Закінчення зі стор. 2)

тизувати білорусів: шквато, скільки українців на Заході систематично читають білоруську газету містечко-літературну? Читаємо "Свободу" було б цікаво і корисно мати нашого власного, Омеляна Твардовського" від справ білоруських!

Добре, скажуть практичні люди. Хто це все фінансуватиме, і звідки місце на все це знайдеться на сторінках газети? Не думаю, що пропонувані мною оглядачі вимагатимуть платні. Вистачить покрити кошти передплати і основні кошти за папір, поштової видатки і можливо символічний гонорар, хоч припускаю, що багато авторів будуть вдоволені безплатною передплатою. (Рецензенти у журналах наукових гонорарів не отримують, а в загальній пресі платять не стільки, шоби з того можна було прожити. А місце в газеті? Розуміється, було б прекрасно, як би "Свобода" могла збільшити обсяг. Усе такі — це найстаріша шоденна українська газета у цілому світі, і це репрезентативна публікація української громади в Америці. Але і без збільшення розміру місця для сучасної української проблематики можна знайти. Особисто пропоную мені писати про палестинсько-ізраїльський конфлікт. У світі є багато болючих, важких конфліктів. Є проблема індіанців у Бразилії, є подібна в Нікарагуа. Трагічні етнічні конфлікти у колишньому Цейлоні, тепер Срі Ланка, в Іраку та Ірані, в Північній Ірландії, також є гідні уваги співучуття. Але українська газета не може всіма тими справами займатися з повною увагою. Пропоную концентруватися на тих питаннях, які безпосередньо стосуються України, або на тих, що стосуються народів, які самі відзначають українські симпатії до них тим, що цікавляться українським питанням і до українців мають прихильні відношення: мені невідомо про якісь мусулманські, (арабські чи палестинські симпатії до України.

Вибачте, що так розписався. А все це при нагоді подяки ред. О. Твардовському за його цінну роботу. Продовжуйте добру справу, редакторе!

Москви протягом двадцятих минулих років. Він повідомив присутніх, що дуже важко знайти копію "Історії міст і сіл України". Дякі томи можна знайти в Конгресовій бібліотеці. Але навіть і неповний комплект "Історії міст і сіл України" був би великим цінним додатком до бібліотеки рідних шкіл, українських середніх шкіл тощо, закінчив свою доповідь Адрія Кармазин.

Петро Мельницький з Едмонтону, Канада, ознайомив глядачів із його дослідженнями в справі інтернування українців у З'єднаних Штатах Америки. Канаді під час Першої світової війни.

В той час, коли інтернування українців в ЗСА було обмежене — лише невелике число українців, колишніх громадян Австро-Угорщини, з якою ЗСА та Канада перебували в стані війни, опинилися в таборах інтернування в Америці, ситуація в Канаді була значно суворішою. Серед колишніх громадян Австро-Угорщини в Канаді найбільшою частиною були українці. І саме вони творили найбільший відсоток табірної населення. Канадські власті побоювалися, що українці могли б чинити підривні акти.

Петро Мельницький показав присутнім фотографії канадських таборів інтернування, умови яких були жалюгідні — погані гігієнічні умови, недостатнє харчування, відокремлення від родини, тяжка фізична праця, більшість інтернованих були чоловіки. В багатьох випадках вони були змушені копиратися для прокладання санітарної системи таборів інтернування; захист від елементів дуже часто було нестійке шатро, а літо, вже не кажучи про зими в канадських горах, дуже холодне.

У відповідь на запитання після доповіді Петро Мельницький зазначив, що українці в Канаді не вимагають від канадського уряду такого фінансового відшкодування, як це тепер роблять американські японці, які були інтерновані під час Другої світової війни.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖОРДЖ БУШ заявив перед кореспондентами засобів масової інформації, що весілля війни з наркоманією, про яку він згадував у своїй інавгураційній промові, це в його розумінні війна навчанням і усвідомлюванням громадськості, а не поліційними заходами. Він також вивинив, що одним з причин чому він вибрав цей усвідомлюючий-освітній спосіб це проблема державного дефіциту, котра й не дозволяє за проблему війни проти наркотику усіми можливими засобами. Ці заяви нового Президента можна б інтерпретувати, як його схильність в сторону тих, які пропагують думку, що найкращий спосіб боротьби з наркоманією це спосіб на дальшу мету, котрий полягає в зупинненні попиту на наркотики.

ВЕЛИКЕ ЧИСЛО ЗНАВЦІВ і спеціалістів у справах бюджету з обидвох політичних партій погоджуються з тим, що гранично дефіциту можна досягнути без додаткових оподаткувань в цьому першому році урядування президента Джорджа Буша. Однак знавці цих справ у Конгресі та в Бюрі бюджету і управління, які і експерти приватного сектора є переконані в тому, що оподаткування буде кінцем в наступному році. З того всього виглядає, що Президент і Конгрес є на шляху до зудару.

У ВАШІНГТОНІ ТРИ місяці тому член кубинської дипломатичної служби попросив політичного азилу в ЗСА, після його розчарування в широко розповсюдженому урядовому підкупстві та й в тому, що Куба далше підтримує марксистських повстанців принаймні в трьох країнах Південної Америки. Розмовляючи з кореспондентами, цей 35-літній дипломат Гектор Агілія Саладрігас представив їм в деталях співпрацю Куби з палестинськими радикальними групами в незаконному торгівні зброєю на міжнародному ринку. Офіційні чинники Державного департаменту підтвердили, що Г. Саладрігас одержав політичний азил ще в місяці жовтня кубинська дипломатична місія, радше її речники, не мали жадних коментарів до цієї справи.

ПОДЯКА
Родина Покійного
бл. п.
РОМАНА САВЧАКА

сердечно дякує Всеч. о. д-рові І. Тилієвському, парохові церкви Покрова Пресв. Богородиці в Пармі, за душевну і моральну підтримку Покійного під час тяжкої недуги, за похоронні відправи і глибоко змістовну проповідь, приятелем Н. І. П. Гриняком, І. Шкарупі й д-рові Крижаків за кожначасну розраду, пораду й поміч, д-рові В. Боднарів за поминальні слова про Покійного та Рідним, Приятелям і Знайомим за молитви, квіти та щедрі пожертви на такі цілі:

Пластова Оселя ПИСАНИЙ КАМІНЬ:
200 дол. — Б. І. Е. Титли й Х. Блаженко;
по 100 дол. — Д. Билі, Н. І. М. Гриняк;
по 50 дол. — Р. І. Боднар, Н. Голіан, інж. В. І. Д. Федорів, д-р Н. І. д-р Я. Раковський;
35 дол. — В. Кр. ас;
по 25 дол. — А. Голубець, Р. І. М. Кассараба, д-р Я. Крижак, А. І. В. Надолірі, Б. Раковський, інж. М. І. Х. Сохоцький, інж. В. І. О. Хмілья, Укр. Золотий Хрест — 8-ий Відділ ім. О. Теліг;
по 20 дол. — інж. В. Небеш, інж. О. І. М. Небеш, мгр М. І. Я. Піжурко, І. О. Руденський;
по 10 дол. — Н. Бачинська, П. Дармохвал, І. М. Жига, М. І. Б. Ковч, родина Кузьмич, М. Луцишин, І. Г. Норка, І. Петрина, С. Хома.

РАЗОМ \$1005

РІДНА ШКОЛА:
100 дол. — Б. І. С. Катанай;
по 25 дол. — М. І. Г. Бачинський, д-р М. Дейкавіський, С. І. О. Козак, А. І. Ю. Полнянський, інж. М. І. Х. Сохоцький, В. Стефанюк з родиною;
по 20 дол. — Л. Білинська, Д. Войтина, родина Гевко, Е. І. М. Гейнши, З. Городиский, інж. З. І. Д. Городиский, С. Крилатова, В. Лагошник, Р. Паньків, А. Рошаківська, М. Штайнганген, О. І. Ю. Урбанський;
по 15 дол. — М. Кордуба, О. Томусько;
по 10 дол. — Н. Балли, М. Балогаш, М. Барабах, Б. Білинський, д-р В. І. П. Боднар, Е. І. Е. Гаймбергер, д-р М. Гевко, Я. І. С. Городиский, З. Голембіовський, Б. І. О. Дем'янюк, І. Езерська, М. І. Т. Загавич, В. І. О. Ільчишин, Л. Кармазин, С. І. М. Крилаті, мгр Я. І. Я. Кришталович, В. Криштолюва, А. Лобай, К. Маланчук, Д. Микита, В. Мисіс, О. Мовчан, І. М. Романки, В. Савінда, інж. Я. І. М. Сидір, інж. Р. І. Стахурі, В. І. Т. Шийка;
по 5 дол. — М. Діпавло, І. Кашубинська, н. н. Тоні.

РАЗОМ \$805

ТОВАРИСТВО СВ. СОФІЯ:
по 25 дол. — д-р М. І. А. Мичковський, Ю. І. В. Паньків;
по 10 дол. — О. І. О. Гальчук, М. Гамзак, І. Кравчук, І. М. Полнянський, О. І. Т. Тарчинин, С. І. Н. Тимків.

РАЗОМ \$110

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД — ЦЕРКВА ПОКРОВА ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ В ПАРМІ:
20 дол. — М. Світлик;
по 10 дол. — Т. Врублівський, Е. Мельник, І. Шкарупа.

РАЗОМ \$50

КАТЕДРА УКРАЇНОЗНАВСТВА В ГАРВАРДІ
50 дол. — д-р Я. І. Н. Мінгайчук.

РАЗОМ \$350

СЛУЖБИ БОЖІ:
25 дол. — д-р Р. І. Палай;
по 20 дол. — З. І. П. Дац (в Юрді, Франція), родина Фандерс;
15 дол. — А. І. М. Скорський;
по 10 дол. — А. Байл, С. Волчук, І. Зячківський, Г. Гаврилюк, Г. І. О. Гевко, д-р З. І. М. Голубий, інж. Р. І. М. Гравець, А. Данилюк, родина Дем'янюк, Т. І. М. Джуман та В. І. О. Кость, П. І. Димитрій, д-р Б. Дубас, М. І. С. Зорі, І. Клофас, П. І. С. Корпотович, І. С. Краснянський, О. Крук, М. Луцишин, Т. М. Маланюк, М. Мельничков, інж. З. І. Н. Микі, І. Салук, І. Слободан, Н. І. Г. Слободан, М. Стефанік, Ф. Тарнавська, О. Топорович, Н. Н.

РАЗОМ \$350

Загальна сума \$2,370

РОДИНА

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКОвнутрішні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додому**ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО**

Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттені

ROCKEFELLER CENTER
630 5th Ave., Room 1803
New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі

105-37 64th Avenue
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 459-0111**Окружний Комітет Відділу УНСОюзу
в Нью Йорку, Н. Й.**

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

**в п'ятницю, 10-го лютого 1989 р., о год. 6:30 веч.
в Домівці Товариства „Самопоміч“**
98 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішенням правом голосу. Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

4, 5, 6, 8, 16, 19, 86, 130, 158, 184, 194, 200, 203,
204, 205, 211, 212, 256, 267, 293, 325, 327, 361, 433,
435, 450, 455, 457, 485, 489.

Гостей Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильності зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіт уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Доповіді:
 - головного передсідника УНСОюзу д-ра ІВАНА ФЛИСА
 - головного касира УНСОюзу УЛЯНИ М. ДЯЧУК
9. План праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь:

д-р Іван О. Флис, головний передсідник УНС
Уляна М. Дячук, головний касир УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Михайло Шпонтак, голова

Михайло Юзенів, секретар

Іван Хома, касир

Вже появилася
книга

A THOUSAND YEARS OF CHRISTIANITY IN UKRAINE

„Тисяча років Християнства на Україні“
(англійською мовою)

Хронологія Християнства на Україні від 1-го століття до 1988 року. Великий формат, багато фотографій і ілюстрацій (також кольорових), тверда обкладинка, люксовий папір. Видання Сполученої і Краєвого Комітету Тисячоліття Християнства на Україні у США, 1988, Балтимор, стор. 312, ціна 50.00 дол.

Набувати у книгарні Свободи

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці стеють Нью Джерсі зобов'язані додати до ціни 6% стеитового податку.

Англійське видання**ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ**

за редакцією ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА,

діючий редактор: ДАНИЛО ГУЗАР-СТРУК

1-ий і 2-ий з циклів п'ятих томів, які мають вийти до 1992 р.

A-F — 119.50 дол. — 968 стор.**G-K — 125.00 дол. — 737 стор.**

Альфавітична Енциклопедія України, базована на 25 роках праці, повне зведення і доповнене видання „Енциклопедії Українознавства, вповні ілюстроване кольоровими і чорно-білими фотографіями і численними малюнками, першорядний показник життя і культури українців в Україні і діаспорі.

Видання University of Toronto Press, накладом Канадського Інституту Українських Студій, Наукового Товариства ім. Шевченка і Канадської Фундації Українських Студій.

Набувати можна у книгарні Свободи.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці стеють Нью Джерсі зобов'язані додати до ціни 6% стеитового податку.

У ПЛАНУВАННІ РІЗНИХ ЗІБРАНЬ,
ЗАСІДАНЬ чи СВЯТКУВАНЬ
майте на увазі

СОЮЗІВКУ

Будете захоплюватись чудовим видом оселі
Українського Народного Союзу на гори Кетскіл.

Наші приміщення є пристосовані для з'їздів,
весіль, зустрічей, родинних ювілеїв
та вечер при свічках і теплому ватрані

ВЕЛИКИЙ ВИБІР РІЗНОМАНІТНИХ СТРАВ

За інформаціями проситесь телефонувати на ч.:

(914) 626-5641

Померла Р. Крамарчук

У середу, 11-го січня 1989 року, в Бет Ізраїл шпиталі, при 17-й вул. і Першій авеню в Нью Йорку, після експериментальної операції і відлежання п'ять місяців у тому шпиталі, відійшла у вічність по тяжкій недугі наша краєнка Рома Крамарчук-Лєф, яка народилася в Підгайцях 1924 року.

Тому, що її під час німецької окупації переховував її майбутній чоловік, член ОУН Олесь Крамарчук, хочемо в кількох рядках зазначити читача з її життєвим шляхом.

Під час нацистської окупації Галичини і масового нищення жидівського населення, Олесь Крамарчук забрав свою дівчину Рому з жидівського гетто до себе до хати й на випадок німецької облоги зробив для неї сховок у стіні своєї хати. Крім мами Олеса, яка опікувалася нею разом зі своїм сином, ніхто не знав про це сховище.

На початку 1944 року німці арештували Олеса, але на інтерв'ю місцевому адвокату, який по кількох тижнях доказав гестапові в Тернополі, що Олесь згодився до Дивізії „Галичина“, його випустили. Замість у Дивізії, Олесь пішов у підпілля зі своєю нареченою Ромою.

Літом 1944 року більшовики зайняли Галичину й поклали Олеса до Червоної армії. Рома не дала за виграш. Вона поїхала за своїм нареченим до Чорткова, де був табір новобранців, і виврала свого нареченого, переїжджаючи негайно до Львова, де вдалося їм переїхати до кінця війни.

Зі Львова обоє відіхали до Кракова й при кінці 1945 року з групою жидівських втікачів, через Чехословаччину дісталися до Баварії, американської окупаційної зони.

При кінці 1949 року Олесь й Рома приїхали до Нью Йорку й стали парафіянами церкви св. Юра. Спершу вони поїхали обоє до Філадельфії, де родив Олесь, о. Василь Головинський, їх обоє повинув, а молода Рома Лєф — формально стала християнкою. Під час Другої світової війни вони практикували християнську віру підпільно.

В Ізраїлі ім'я Олеса Крамарчука записане в реєстрі праведників, що зберегли

Св. п. Рома Крамарчук

життя своїм співмешканцем — жидом. Олесь помер в ЗСА на атакі серця на 60-му році життя, залишаючи вдову з сином Євгеном.

Мешкаючи останні 30 років у своїй хаті в Квінсі, вдова носилася з думкою продати хату й переїхати на стало на Флориду, де мала свій кондомініум й однокласска Гелен Еттингер-Каннер, що виховалася в лісах коло Перемішля. Однак Євсвишній перекреслив плани Роми, не даючи їй нагоди прожити бодай кілька років без постійних туземних турбот.

Так її чоловік, як і вона, були постійно в контакт з українською громадою, допомагаючи всім тим, які такої допомоги від них потребували.

У суботу, 14-го січня 1989 року, після Служби Божої і Панахиди в українській католицькій церкві св. Марії в Озон Парку, Н. Й., яку відправив тамшній парох о. Петро Огірко, який відвідував хвору під час її затяжної хвороби в шпиталі, тлінні останки перевезено на католицький цвинтар св. Івана в Квінсі, де спочиває покійний чоловік.

Родина Олеса, друзі й товаришки воєнних переживань Гелена Еттингер-Каннер з родиною віддали останню прислугу покійній, відправивши її на вічний спочинок.

Нехай усамітнений Роми, яку ціле її туземне життя переслідувало нещастя, американська вільна земля буде її легкою.

Р. Голіят

ЗВІТУЮЧИ ПЕРЕД БЮДЖЕТОВОЮ комісією Палати Репрезентантів, передсідник Ради федерального банку домашніх позичок Денні Волл заявив, що їхня агенція зараз є в стадії переведення трьох судових справ проти найбільших фірм книговодства в ЗСА. Оскільки ці фірми за те, що не зуміли заарештувати шахрайства та виявляти поганого керівництва в своїх підприємствах, що й було однією із причин занепаду кількох ошаднестово-позичкових інституцій в ЗСА та на врятування котрих уряд муситиме витратити білйони дол.**АМЕРИКАНСЬКА ТОРГОВЕЛЬНА** група запропонувала Урядові ЗСА, що відкупить недовикінчену будівлю американської амбасаді в Москві для вжитку своїх бюр. Уряд ЗСА припинив будівлю своєї амбасаді в Москві з огляду на те, що викрито підслухові апарати майже в кожній цеглині розпочатої будівлі, котру, розуміється, будували місцеві майстри. Речники Державного департаменту заявили, що Москву повідомлено про цю пропозицію, як і про те, що Уряд поважно застановляється над нею, однак зі сторони Советського Союзу не було ще жадних коментарів.**В АФГАНІСТАНІ ЗАКРИТО** американську амбасаду з огляду на небезпечну ситуацію, пов'язану з відтягненням советських військ. До цього рішення прийшло кілька годин, як советські та афганські війська перевели сильну атаку в котрій знищено кілька сіл та вбито сотні цивільного населення в намаганні відкрити головний шлях між Кабулом і Советським Союзом. Само рішення було наслідком рекомендацій, що їх подало Бюро для справ Близького Сходу і Південної Азії при державному департаменті.**ЗБОРИ
ВІДДІЛІВ УНС****НЕДІЛЯ,
19-го ЛЮТОГО 1989 р.****Омага, Небраска.** Річні загальні збори Т-ва „Згода“, 354-го Відд. о год. 11:30 ранку в залі УКЦеркви, 2301 Саут 16-та вул. На порядку: звіт Управи та К. Комісії та вибір нової Управи на 1989 рік. Проситесь всіх членів прийти. — Управа.**Іван Кедрин
ЖИТТЯ — ПОДІЇ
— ЛЮДИ****СПОМИНИ ТА КОМЕНТАРІ**
Ціна \$21.25 з пересилкою
Мешканці стеють Нью Джерсі зобов'язані додати до ціни 6% стеитового податку**SVOBODA BOOK STORE**
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Хоч починався, так би мовити „огірковий“ сезон на Флориді, все ж таки наша парохія цього року була дуже активна.

Нові поселенці у великій кількості поселяються у нашій околиці. Коли літньою порою звичайно в неїлі було на Св. Літургії від 15 до 25 осіб, то цього сезону участь брали в Богослуженнях від 70 до 100 осіб. При такій чисельності ми могли відзначати різні святкування річниці й інших загальних національних і церковних імпрез чи підприємств.

День Матері відбувся 15-го травня, а День Батька 12-го червня. По Св. Літургії були короткі програми та прийняття, призначені так нам всім дорогим родичам. День Батька був знаменний ще й тим, що ми прощали будівничого нашого храму оця митрата д-ра І. Нагаєвського та його милу дружину ім'ю Ольгу, що цим разом були у нас тільки два місяці в заступстві відсутнього пароху. Два тижні описали ми вітали призначеного нам пароху оця митрата Матвія Берка. І тепер почалася посилення праця для розвитку — росту нашої ще молоді парохії. Поповнилося число членів Парохіальної ради, збільшилося членство Сестрицтва Пресвятої Богородиці та членів Товариства Святого Імени.

Треба підкреслити, що Сестрицтво навіть в літньому сезоні не переставало влаштовувати щоп'ятничні смачні вечери, а снідання — кожної неділі по Св. Літургії.

Кожного місяця наша парохія уряджувала так звані „пикніки“ з харчами і різноманітними розривками включно з показом зразків мистецтва і української музики. Це пригальго багато „вакаціонників“ для спільної пристоїної зустрічі, як і багатьох чужинців, що стало відвідують наші такі і подібні імпрези. Це в свою чергу починається до поважного росту фінансового на закуп довколишніх парцель біля церкви, щоб в будучності могли ми розширювати наші проекти, як наприклад величаву стилеву церкву і при ній старечий дім, чи ще одне Українське Село — кондомініум.

Одним словом, „працюємо і молимося“. Отець М. Берко зарядив, що перед кожним святом вечорі відправимо Всенішню. Вечірню, а перед кожним сходом Сестрицтва відправляються Молебні до Пресвятої Богородиці, що нам всім дуже сподобалося і настроєно душою до роздуму про надходження свята.

Відзначенням української державності 30-го червня 1941 року відбулося у нас 10-го липня. Як рівнож відзначили річницю смерті сл. п. Ярослава Стецька. По Панахиді була змістовна доповідь, зв'язана з тими річницями. Відзначення боїв під Бродами з Панахидою за поглядих дивізійників і доповідь учасника боїв під Бродами, з декламацією та сольоспівом, відбулося 17 липня. Панахиду відслужили Отці митрат М. Берко і митрат Т. Форостій. Участь

Вісті з парохії Входу в храм**Пресвятої Богородиці
у Норт Порті**

в цих відзначеннях взяли вірні обох віровізнань. Це перша Соборна Панахида в нашій церкві Входу в Храм Пресвятої Богородиці, та участь у програмі майже всіх поселенців і гостей наших околиць. На загальне призначення та добро почалася співпраця з Українським Культурним Осередком св. Андрія, як у церковному, так і в громадському секторах, що похвальне в наших умовах. 20-го серпня наша парохія взяла участь у закінченні Марійського Року у Маямі. 11-го вересня відзначено річницю смерті сл. п. Патріярха Йосифа Сліпого. По Св. Літургії о. парох висловив відповідну проповідь і згадав заслуги нашого Великого Свяця — каторжника за Церкву і народ. Після панахиди словоспомином про Блаженнішого Патріярха мав знаний на церковному і громадському секторі д-р Павло Сеніца.

29-го вересня наша парохія брала участь у мистецькій виставці у Сарасоті, де виставлено українське мистецтво та інформації про наш народ. 10-го жовтня відслужено Панахиду за сл. п. Степана Бандеру та упавших членів Української Повстанської Армії. По Панахиді — спомини про погальних і реїтанція.

23-го жовтня відбувся довго підготовлюваний День засновників нашої Парохії. По Св. Літургії відбувся спеціальний обід з програмою; виготосили слово деякі з перших засновників цієї парохії.

Вшановуючи пам'ять покійних засновників, засвічено чотири свічки. Отець М. Берко дав призначення для тих всіх, хто причинився до заснування парохії і далі працюють на Славу Божу. Першого листопада на божо відзначено день смерті Слуги Божого Андрія Шептицького. Відслужено Молебень на прославу Митрополита Андрія.

Отець парох у своїх словах зазначив велич Слуги Божого Андрія і просив жертвувати на беатифікаційний фонд, що приніс суму 577 дол. Слудувала Панахида за погальних борців у листопадовому Чину, а потім розпочалася гарна програма. Проводив нею д-р П. Сеніца, який поділявся думками про життя сл. п. Митрополита.

Змістовну доповідь, на високому рівні опрацьовану, виготосили інж. Омелян Граб. Декламували поезії М. Кішак і С. Кошело. На той святоточний вечір прибули всі мешканці нашої округи. Закінчено його співом молитви „Боже, вислухай благання“.

У тих місяцях були праці для поліпшення в нашій церкві, як, наприклад, перебудова престолів, закуп ко-

піювальної машини за 3,700 дол. (подаровано Сестрицтвом), на котрій друкуємо щотижневий Церковний Вісник і різні друки для церковних потреб, наприклад, Молебні, Парастаси, пісні, Всенішні, Вечірні й інше. Закуп телевізії і відеомашини для висвітлення фільмів за 1,600 дол.

Проведено багато різних допомогівих акцій-збірок при нашій парохії: на біженців з Польщі 500 дол., для Марка Рубана — понад 1,000 дол., на оборону Івана Дем'янюка 525 дол. (це вже друга). На воєнних інвалідів — 260 дол. й інші непередбачені збірки для потреб наших братів і сестер.

Щорічний міжнародний фестиваль, яких спонзорув шпиталь св. Йосифа в Порт Шарлотт, Флориди, наша парохія бере участь вже п'ятий рік підтрим. Цього року ми ще мали свій по-мистецький удекорований стіл у Норт Порті. Цього року ми інформували чужинців про

Член парохії

Пресовий Фонд „Свободи“

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи“ і дитячого журналу „Веселка“ та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА Ч. 1

О. Маланчук, Нью Йорк	50.00	М. Чорний Рочестер	5.00
В. Вронський, Грінлов	20.00	П. Вільшинський, Юніон	4.00
Сусупіна Служба Українців	4.00	К. Терпелюк, Нью Йорк	4.00
Монреалю	20.00	В. Узав, Орлендо	3.00
С. Новаківський, Від. 375	13.82	Д. Бандирський,	
В. Білик, Бейон	15.00	Дейтона Біч	2.00
д-р Т. Залупський,		І. Вітій, Фініксвилл	2.00
Адельфі	15.00	О. Весоловський, Чикаго	2.00
А. Кейбіда, Мейплвуд	15.00	Р. Вітенко, Балтимор	2.00
І. Кульматський, Топідо	15.00	М. Горішній, Ліндгирст	2.00
І. Саковук, Лонг Айленд	15.00	П. Грабович, Вінес	2.00
Ситі	15.00	О. Коцюба, Пассейк	2.00
І. Осмак, Торонто	12.00	А. Кулинич, Орлендо	2.00
С. Білінський,		Ю. Лонишин, Сомерсет	2.00
Філадельфія	10.00	М. Мірчук, Чикаго	2.00
В. Бойко, Джерзі Ситі	10.00	Ю. Олесницький, Юніон	2.00
О. Бриньовська,		М. Цюк, Мавтенсайд	2.00
Нью Гейвен	10.00	К. Чорнополський, Бронкс	2.00
О. Геймур, Статен Айленд	10.00	О. Юхта, Якіма	2.00
М. Гірк, Картерет	10.00		
М. Дулар, Воррен	10.00		
А. Кедринський,			
Джерзі Ситі	10.00		
П. Косел, Сінсінаті	10.00		
д-р С. Кочи, Чикаго	10.00		
М. Крочак, Вайтстон	10.00		
М. Литвинцев, Рочестер	10.00		
О. Луцки, Мінеаполіс	10.00		
О. Мандибур, Гемптон	10.00		
А. Маркович, Клифтон	10.00		
д-р В. Онуферко,			
Джерзі Ситі	10.00		
М. Остафійчук, Асторія	10.00		
С. Пидергігора,			
Філадельфія	10.00		
Ю. Пласком, Лінден	10.00		
П. Прокопенко, Рочестер	10.00		
Р. Рак, Кергонксон	10.00		
В. Семків, Чикаго	10.00		
А. Скібіцький, Вебстер	10.00		
С. Череватюк, Маямі	10.00		
А. Яріш, Рочестер	10.00		

MARK COMPANY
ESTABLISHED 1921
26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550

**НА СВЯТА: ВЕЛИКИЙ ВИБІР
ДАРУНКІВ — кераміка, різьба,
вишивки, карточки.**

РІЗНЕ**САМІТНЯ ЖІНКА**
шукає праці в ресторани або до домашнього варення. Знання європейської кухні. Зацікавлені прошу телефонувати: (914) 856-1455**SERVICE****UKRAINIAN
TYPEWRITERS**
also other languages complete
line of office machines &
equipment.**JACOB SACHS**
251 W. 98th St.
New York, N.Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week**FUNERAL DIRECTORS**

ПЕТРО ЯРЕМА
**УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК**

Займається похоронами
в БРОУК, БРОУКЛІН,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

**UKRAINIAN
FUNERAL
SERVICE**

Управа Українського
Національного Центру-
Пам'ятника та мавзолею
полагає всі справи
пов'язані з похороном і по-
хованням в ЗСА.

4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

**Вступайте
в члени УНС**

**Маємо на складі довгоочікуваний третій том
„ІСТОРІЯ ГУЦУЛЬЩИНИ“
Миколи Домашевського**

Гуцільський Дослідний Інститут і конференція Гуцільських товариш Америки й Канади, Чикаго, 1986, з друкарні оо. василіян, Торонто, стор. 441.

М'яка обкладинка \$30.00
Тверда \$35.00

Можна набути в книгарні Свободи.
Адреса

Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Мешканці стеють Нью Джерсі зобов'язані додати до ціни 6% продажного податку.

**Степан Куропась:
СПОГАДИ З УКРАЇНИ
І 60 РОКІВ В ЗСА**

можна набути:

1. Сурма — Нью Йорк
2. Арка — Нью Йорк
3. „Олжизниця“, Лігайтон
4. Мінерал Спрінг, Флориди
5. Українська Книгарня, Warren, Mich.
6. В Чикаго: в Українській Книгарні, Делті або автор: 3301 N. Newland Ave, Chicago, Ill. 60634

Тверда оправа, 576 стор.
Ціна 30 дол. плюс 2 дол. пошта.